

[Lis Groes.]

af 19. d. m. har meddelt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af nævnte orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har herefter holdt møde, og efter at have gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter indstiller udvalget enstemmigt, at elektriker Robert Dalskov Andersen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 18. januar 1967.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af Robert Dalskov Andersen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 18. januar 1967

vedtoges enstemmigt med 123 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Peter Mohr Dam.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 1. februar 1967. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Peter Mohr Dam.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes fra og med den 1. februar 1967. (Ophold). Det er vedtaget. Sognepræst Johan Nielsen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af Poul Dam til justitsministeren:

„Vil ministeren lade iværksætte overvejelser af behovet for en ændring af myndighedslovens regler om forældremyndighed i lyset dels af de siden 1922

væsentligt forandrede arbejds- og uddannelsesforhold for ungdommen, dels af moderne ungdomspædagogiske og -psykologiske synspunkter?“

Poul Dam: Den gældende myndighedslov er fra 1922. Det er efterhånden temmelig længe siden. Der er sket meget i samfundet i den tid, der er forløbet, og der kunne måske være grund til at overveje, om loven er helt tidssvarende. Jeg tænker her særlig på det forhold, at man på det tidspunkt, i 1922, endnu levede i et samfund, hvor forældrene havde et naturligt overblik over det samfund, de unge skulle ud i, og derfor havde naturlige forudsætninger for helt at kunne vurdere, hvad de unge skulle foretage sig. Der er også siden da sket en væsentlig udvikling inden for ungdomspædagogikken og ungdomspsykologien, hvor man i stadig stigende grad har lagt vægt på, at de unge selv skal have et så stort ansvar som overhovedet muligt.

Det forekommer mig, at de gældende regler om forældremyndighed, som jo faktisk gør børnene fuldstændig uansvarlige, indtil de er 18 år, er i strid med både den samfundsmæssige udvikling og den moderne ungdomspædagogik og ungdomspsykologi, og det er begrundelsen for, at jeg har stillet mit spørgsmål til justitsministeren.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hr. Poul Dam rejser spørgsmålet om, hvorvidt det under hensyn til den udvikling, som har fundet sted siden myndighedslovens gennemførelse i 1922, bør undersøges, om der er behov for en ændring af denne lov; jeg har forstået, at det, der særlig ligger hr. Poul Dam på sinde, er, om ikke forældremyndigheden bør aftrappes, således at dens indhold bliver svagere, jo nærmere den unge kommer 18 års alderen.

Jeg vil gerne hertil sige, at såvel myndighedsloven som den øvrige lovgivning allerede i et vist omfang anerkender en sådan aftrapning af forældremyndigheden og i øvrigt også af de beføjelser, der tilkommer forældrene som værge for den mindreårige. Der kan således efter adoptionsloven normalt ikke meddeles bevilling til adoption af et barn over 12 år, medmindre barnet samtykker. Et barn, som er fyldt 15 år, kan under visse betingelser selv op-